LHBTI in de breedtesport (2020)

Samenhang acceptatie en het wel of niet kennen LHBTI-persoon

Factsheet 2020/47

Rens Cremers & Agnes Elling

Figuur 1. Stellingen acceptatie seksuele diversiteit in de sport onder Nederlandse bevolking (15+; n=1.509) en verenigingssporters (n=403), naar wel/niet kennen LHBTI-persoon (in procenten)

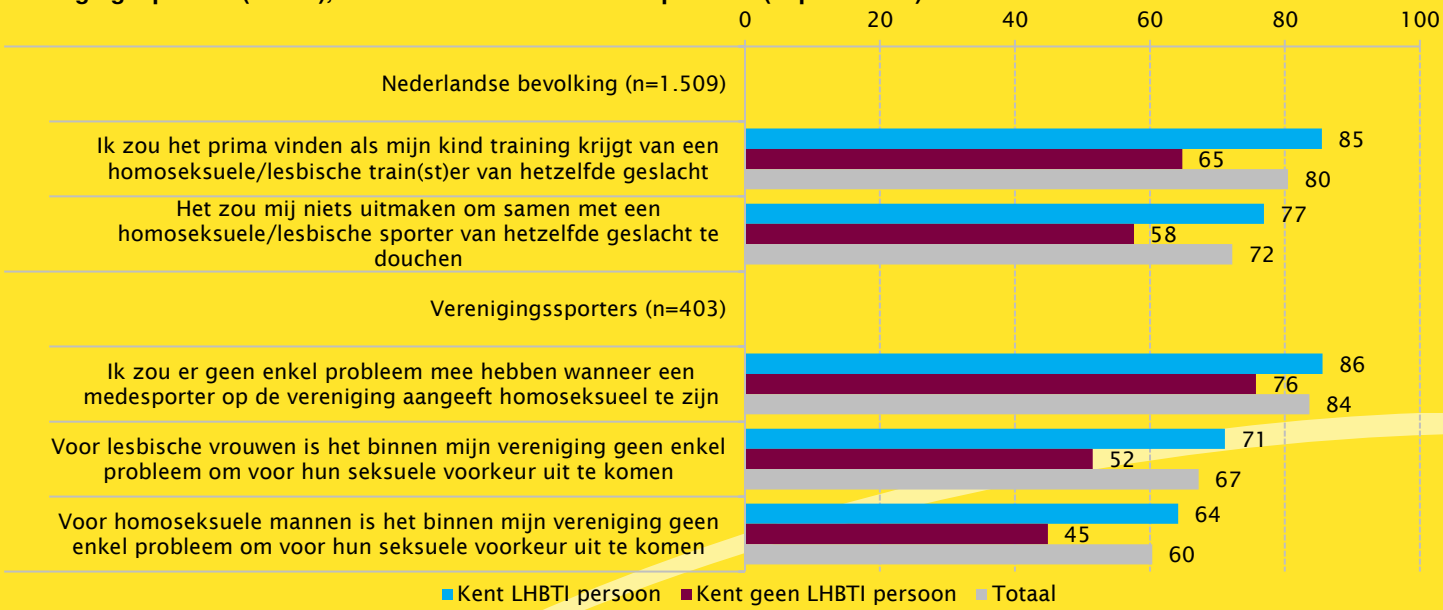

Bron: Nationaal Sportonderzoek (NSO, *online panelonderzoek Ipsos*), voorjaar 2020. Bewerking: Mulier Instituut.

In dit factsheet kijken we naar de relatie tussen het wel of niet kennen van een LHBTI-persoon in iemands persoonlijke omgeving en de acceptatie van seksuele en genderdiversiteit in de sport. De resultaten komen voort uit een online vervolgmeting naar LHBTI-acceptatie in de sport onder een representatieve steekproef van de Nederlandse bevolking en werd uitgevoerd in opdracht van de Alliantie Gelijkspelen 4.0.[1]

Bekendheid met en acceptatie van LHBTI-personen

Ruim driekwart van de Nederlandse bevolking kent een homo/biseksuele man of vrouw en/of een transgender of intersekse persoon (niet in figuur). Dit percentage is vergelijkbaar onder leden van sportverenigingen. Niettemin kent minder dan een vijfde van de verenigingsleden een LHBTI-persoon op de vereniging.

Overeenkomstig eerdere metingen is de algemene acceptatie van seksuele diversiteit in de sport groot.[2] Zo geven acht op de tien respondenten aan dat zij het geen probleem vinden als hun kind training krijgt van een homoseksuele/lesbische train(st)er van hetzelfde geslacht als hun kind. Een vergelijkbaar aandeel geeft aan het geen probleem te vinden om te douchen met een homoseksuele/lesbische sporter van hetzelfde geslacht (zie figuur 1). Deze stellingen worden sterker onderschreven door respondenten die een LHBTI-persoon in de eigen sociale kring kennen, vergeleken met respondenten die zelf geen LHBTI-persoon kennen. Onder verenigingssporters bestaat een vergelijkbaar patroon. Ook hier is de algemene acceptatie groot en onderschrijven net als in 2017 ruim acht op de tien respondenten – vooral zij die een LHBTI-persoon kennen - dat ze er geen enkel probleem mee zouden hebben wanneer een medesporter aangeeft homoseksueel te zijn. Verenigingssporters die zelf geen LHBTI-persoon kennen schatten de acceptatie van openlijk lesbische vrouwen en homoseksuele mannen in hun vereniging lager in dan zij die wel een LHBTI-persoon kennen.

Deze resultaten lijken de contacthypothese te onderbouwen dat het kennen van ‘de ander’ – in dit geval een niet-heteroseksuele persoon - positief van invloed is op de mate van acceptatie van seksuele diversiteit in de sport. Uitzondering hierop is de onverminderd negatieve houding ten opzichte van het bestaan van aparte sportverenigingen voor LHBTI-personen. Ongeacht of respondenten zelf een LHBTI-persoon kennen, vinden twee op de drie respondenten het bestaan van zulke verenigingen onzin (niet in figuur).

Transgender- en intersekse personen

Mensen zijn in hun sociale omgeving vaker onbekend met transgender/intersekse personen dan met homo/biseksuele

Neem voor meer informatie contact op met: Rens Cremers via r.cremers@mulierinstituut.nl
Mulier Instituut | T 030-7210220 | info@mulierinsituut.nl | www.mulierinstituut.nl

Figuur 2. Kennen transgender/intersekse persoon in persoonlijke omgeving, binnen sportvereniging en steun voor genderneutrale toiletten en kleedruimtes onder bevolking en verenigingssporters in 2017 en 2020 (in procenten)

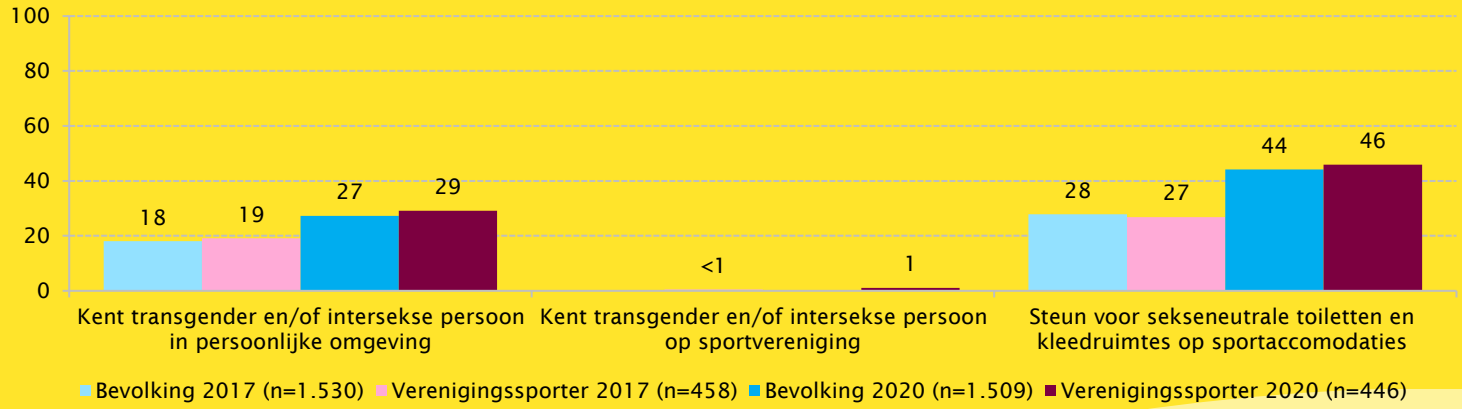

Bron: Nationaal Sportonderzoek (NSO, *online panelonderzoek Ipsos*), voorjaar 2020. Bewerking Mulier Instituut.

personen. Van zowel de Nederlandse bevolking als verenigingsleden kent ruim een kwart een transgender/intersekse persoon; dit is meer dan in 2017 (zie figuur 2). Desondanks kennen verenigingsleden nog steeds nauwelijks een transgender/intersekse persoon binnen hun eigen vereniging. Wel is onder zowel de bevolking als verenigingssporters een forse stijging zichtbaar in het draagvlak voor genderneutrale toiletten en kleedruimtes van ruim een kwart in 2017 tot bijna de helft in 2020. Ook hier hangt het kennen van een LHBTI-persoon positief samen met steun voor genderneutrale toilet- en kleedruimtes (48 procent versus 32 procent van de bevolking).

Conclusie

De zelfrapportage van de algemene acceptatie van seksuele diversiteit is onder (verenigings)sporters in vergelijking met eerdere studies onverminderd groot. De acceptatie is groter onder mensen die LHBTI-personen kennen in hun eigen netwerk. Daarnaast lijkt de recentelijk toegenomen (beleids)aandacht voor transgender (en in minder mate intersekse) personen de bekendheid met deze groep te vergroten. Ook groeit het draagvlak voor beleidsmaatregelen ten gunste van de inclusie van genderdiversiteit in de sport. De groei is nog niet zichtbaar in de participatie van (openlijke) transgender/intersekse personen in sportverenigingen. Dit wordt mede veroorzaakt door diverse belemmeringen door en vormen van uitsluiting van transgender/intersekse personen, die deels overeenkomen en deels verschillen met LHB-personen.[3] Het gevonden verband tussen het bekend zijn met de doelgroep en de mate van acceptatie van seksuele en genderdiversiteit in de sport toont aan dat het goed is om beleidsmatig aandacht te blijven vragen voor een veilig sportklimaat, zodat mensen zonder problemen openlijk homoseksueel of transgender kunnen zijn. Daarbij is het van belang om LHBTI-personen zelf te betrekken bij het creëren van een inclusievere (toegankelijker, veiliger) sport. Want een zelfbenoemde hoge LHBTI-acceptatie onder sporters, betekent nog niet dat alle LHBTI-personen zich overal in de sport welkom en geaccepteerd voelen. [3]

[1] De Alliantie Gelijkspelen voert sinds 2008 in opdracht van de ministeries van OC&W en VWS een beleidsprogramma uit, gericht op de bevordering van LHBTI+ acceptatie in de (wedstrijd)sport. LHBTI+ acceptatie verwijst naar acceptatie van de brede variatie in seksuele oriëntatie en genderidentiteit – en expressie, waaronder Lesbische/Homoseksuele, Biseksuele, Transgender en/of Intersekse personen.

[2] Zie o.a. Hoeijmakers, R. & Elling, A. (2018). *Seksuele diversiteit in de breedtesport: de acceptatie van LHBTI in de sportvereniging.* Utrecht; Mulier Instituut;

3. Zie: Cremers, R. & Elling, A. (2021). *Sportdeelname en ervaringen van transgender personen.* Utrecht: Mulier Instituut.
Elling, A. Cremers, R. & Hoeijmakers, R. (2020). 'Grappig bedoelde opmerkingen die benadrukken dat ik als homo toch minder ben.' Sportgedrag en ervaren homo-acceptatie door homo- en biseksuele mannen en vrouwen. Utrecht: Mulier Instituut.